

מ"ת 37722/02/20 - מדינת ישראל נגד אמיר סויסה

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 37722-02-20 מדינת ישראל נ' סויסה(עוצר)
תיק חיזוני: 42152/2020

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
מבקשת מדינת ישראל
נגד אמיר סויסה (עוצר)
משיב החלטה

1. בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכיות אכיפה - מעצרם] תשי"ג - 1996
2. כנגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של גניבת רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה ונוהגה ללא ביטוח.
3. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיותلقאה.

ב"כ המשיב לא חלק על כך שהמשיב פסול מלנהוג ומשכך אין כיסוי ביטוחו לנוהגתו, אך חלק על כך שהמשיב נהג ברכב, על כך שגנב הרכב ועל כך שהפריע לשוטר.

ב"כ המשיב טען כי זהותו של המשיב כמו שנגה ברכב בוצעה על ידי עוקב, זהוי שבוצע אך ורק על סמך תמונה שהוזגה לעוקב. המשיב לא נעצר במקום בעודו אוחז בהגה, אין ראיות פורנזיות הקשורות אליו לרכב, תיעוד וידאו או איקונים טלפוןנים, ועל כן זהותו חלש ואינו מספיק כדי לקבוע תשתיית ראייתית לכואורת.

מאולם נימוקים גם לא ניתן לייחס לו את גניבת הרכב שمبرשת על חזקה תקופה ברכב, חזקה המבוססת על הזיהוי המתואר לעיל.

בנוגע לעבירה של הפרעה לשוטרים טוען ב"כ המשיב כי המשיב הותקף על ידי השוטרים והחומר הועבר למחר"ש ובاهדר אישור שפיטה לא ניתן לייחס לו עבירה זו.

עוד טען שמתיק החקירה ניתן ללמידה שעסקין בפרשיה נרחבת שرك חלק קטן מחומר הראיות שנאסף באותה

פרשה הוצג לעיינו והדבר אינו ראוי.

4. ב"כ המבקשת טען מנגד, כי די בזיהוי על ידי העוקב כדי לבסס את עבירות הנגינה ואת הגנבה מכח החזקה התכופה. עוד טען שהמשיב הוא זה שתקף שוטרים וטענותיו כי הוותקף על ידם מתיחסות לשלב מאוחר יותר באירוע, ומכיון שטרם ניתן אישור שפיטה לא יוחסו למשיב עבירות האליםות כלפי השוטרים, אך אלו אין קשרוות להפרעה לשוטרים ואין מניעה ליחס עבירה זו גם ללא אישור שפיטה.

5. לאור המחלוקת הריאיתית עינתי בתיק החקירה.

ראיות להיווטו של המשיב בפסילה

6. בתיק החקירה מצו גזר הדין שניtin בנסיבותו של המשיב בבית משפט השלום בבאר שבע ביום 18.12.9 בתיק ת"פ 41850-02-17, במסגרת נגזרו עליו 6 חודשים רישון נהיגה שמנינם מיום שחררו ממאסר.

7. בתיק החקירה תע"צ משרד הרישוי המלמד כי רישיונו טרם הופק ולפיכך הפסילה טרם הסתיימה. מהתע"צ אף עולה שמאז 15.6.07 המשיב אינו אוחז ברישון נהיגה תקף).

לכאורה גם אילו היה מפקיד רישיונו נדרש הפסילה לא הייתה مستלמת כי על פי הנטען בבקשתו שוחרר ממאסר רק ביום 19.10.11.19 (הجم שאין לכך אסמכתא בתיק החקירה) ומניין הפסילה מתחילה כאמור גזר דין רק ממועד השחרור.

ראיות לכך שהמשיב נהג ברכב

8. בתיק החקירה דוח עוקב 7007 (מספר כ"ד) ממנה עולה כי ביום 20.1.20 בשעה 18:55 נראה המשיב נהג ברכב הגנוב ברחבי העיר בא שבע, ככליזדו אדם נוספת שלא זווהה. זיהויו של המשיב בוצע באמצעות תמונה (מספר כ"ב). המשיב לא עוכב במקום על ידי העוקב.

9. בתיק החקירה בטלה סיכום פעילות עוקב (מספר כד). לא ברור באיזה עוקב עסקין. מהטבלה עולה כי ביום 20.1.20 בשעה 15:34 נצפה המשיב נהג ברכב אחר, הרכב פורשה מ.ר. 1701 90009701 ככליזדו ילד, כשהוא נכנס עם הרכב לחניית בניין 10 ברחוב שלמה סקולסקי בבאר שבע.

10. עוד צוין באותה בטלה כי ביום 20.1.20 נהג המשיב ברכב הגנוב מחניית ביתו בשעה 18:55, בהמשך הגיעו לרחוב אבא אחימאיר זווהה המשיב כמו שנוהג ברכב, ולידו אדם לא מזוהה, המשיב נהג לכיוון אשקלון, נעצר

בכיביש 4 לכיוון צפון המשיך ונסע לכיביש 3 ומשם נסע מזרחה לכיוון כביש 40. שם נצפה בשעה 19:43 לערך.

11. לפיקר, ומשוזהה המשיב ביום 29.1.20 בשעה 18:45 ובשעה 19:43 על ידי העוקב, קיימת תשתיית ראייתית לכ准确性ת המסתיקה לשלב זה של הדיוון להוכחת הנהיגה ברכב, גם אם היזהוי נערך על סמך תמונה. כאמור, המשיב החל לכאותה הנהיגה ברכב מחנית ביתו, נסיבה אשר יש בה כדי לחזק את התשתיית הראייתית בוגר ליזהוי.

(מדוחות הפעולה של השוטרים טום דור, סהר בוחניך וניסאן יאסו (מסמכים ל"ב, ל"ג, מ"א) אף עולה אינדיקטיה לנוהגה ברכב מרצדס ביום 10.2.20 בשעה 11:15).

ראיות לגניבת הרכב

12. בתיק החקירה הודיעתו של תומר תורה, שמצוין כי ביום 28.1.20 בשעה 20:30 החנה את רכב המיצוביishi מ.ר. 6305772 (להלן הרכב הגנוב) בשדרות יעלים בבאר שבע ולמחרת בשעה 7:00 הבחן שהרכב כבר לא שם.

13. בתיק דוח של עוקב 7060 (מסמך כ"ה) ממנו עולה כי ביום 28.1.20 בשעה 23:50 זיהה העוקב את הרכב הגנוב חונה בחנית רכבים של בניין 10 ברחוב שלמה סולסקי בבאר שבע. (המשיב מתגורר באותו בניין זה). קריי הרכב נצפה במקום פחות משלוש וחצי שעות לאחר מכן והוחנה לאחר מכן, באותו מקום אחר, על ידי מחזיקו החוקי.

14. המשיב עצמו, כמפורט לעיל, נצפה על ידי העוקב כשהוא נהוג ברכב הגנוב ביום 29.1.20 בשעה 18:55. קריי - 22 שעות לאחר מכן הגיעו הוחנה באותו מקום אחר על ידי מחזיקו החוקי.

15. בתיק החקירה מסמך מיום 10.2.20 שערק החבלן המשטרתי אשר בדק את הרכב הגנוב ולא מצא בו כל נזק.

16. המשיב בחקירהו שתק ביחס לכל השאלות שנשאל לגבי הרכב הגנוב, ולא סיפק הסבר כלשהו לאופן שבו הרכב הגנוב הגיע לחנית ביתו בסמוך לאחר שנגנבו ולכך שנצפה נהוג בו יממה לאחר מכן.

כידוע, שתיקת המשיב במקום בו היה מתבקש הסבר מצדיו, יכולה לשמש חיזוק ואף סיוע לראיות הتبיעה.

ראו למשל דברי כב' הש' עmitt בבש"פ 3352/16 **דוודו בוטראשווili נ' מדינת ישראל** (4.5.16):

"מה עשה העורר בMagnitude החניה כאשר נגד עניין המבצעת עסקת סמים? שתיקתו מותירה אותנו בערפל ומהזקמת עד מאד את מעורבותו הלאכורת בעסקת הסמים, שאם נוכחותו במקום הייתה תמיימה, ואם השיחה שנייה במקום עם מי מהנאשמים 3-5 הייתה תמיימה, מן הסתם היה שמח לספר על כך לחקורי המשטרה. מובן

כי זכותו של העורר לשמור על זכות השתייה, אך לשתיקה יש בשלב זה השלה כפולה - הן במישור הראיתי והן במישור המוסכנות (בש"פ 11/1748 יחזקאל נ' מדינת ישראל (לא פורסם [פורסם בನבו], 10.3.2011)).

17. השאלה שעל הפרק הינה האם די בנסיבות שלעיל כדי להקים על המשיב את החזקה הטענה שמכוחה ניתן ליחס לו את גניבת הרכב.

18. כאמור, ההחלטה הינה בכך שהוכחת "החזקה הטענה" הופכת את ההחזקה ברכוש גנוב בפריצה כראיה לעצם הפריצה. ראו למשל ע"פ (עליו) 15/78 **משה ביבס נ' מדינת ישראל** (18.10.78); ע"פ (עליו) 5492/11 **מוד אלרמן נ' מדינת ישראל** (5.8.12); ע"פ (עליו) **לווי שטארה נ' מדינת ישראל** (30.6.14).

בעניין שטארה שלעיל בית המשפט העליון זיכה בעבירה של גניבת הרכב מכח חזקה טענה בשם לב שהחזקה הייתה 9 ימים לאחר הגניבה ולאור הנימוקים שפורטו שם. בעניין אלרמן שלעיל בית המשפט הכיר בחזקה הטענה כיממה לאחר מועד הגניבה, גם שקבע שהחזקה במשקל לא גבוהה מדי בראיה במשקל נמוך יחסית כדי להפריצה.

19. סיכומו של דבר, בשם לב שהרכב הגנוב נמצא בחניית ביתו של המשיב שלוש שעות לאחר שהונאה על ידי בעליו, ובשים לב שהמשיב נזכה ונוהג בו כיממה לאחר שנגנב, ושהמשיב בחר לשתק ולא לספק כל הסבר שייהי בו כדי להפריך את החזקה הטענה, אני קובעת כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורית לכך שהמשיב גנב את הרכב.

ראיות לעבירה של הפרעה לשוטרים

20. עבירות הפרעה לשוטרים הتبטהה בכך שהמשיב התנגד פיזית להיכנס לחדר החקירה, קילל בעט ברגליים והשוטרים נאלצו להפעיל כח סביר כדי להכניסו לחדר החקירה.

התיאור הנ"ל מגובה בדוחות פעולה של שוטרים רבים שנטלו חלק באירוע (דmitri rozenberg, ايבי אלבז, דניאל לנקר, אוריאל עמר, מיכאל אלבז). התיאור הנ"ל אף מתועד בצלום וידאו על ידי השוטר רוזנברג.

21. בתיק החקירה טענותיו של המשיב שהותקף על ידי השוטרים. בהודעתו השנייה מיום 10.2.20 טען שהוא סובל מכאבים כי הוא אדם חולה ויש לו פלטינונות מהרגל ועד הגב, לדבריו סיירבו למת לו משככי כאבים ולכך סירב להיחקך, טען שהרימו אותו מהאזרחים, הרימו אותו באוזני, הכהו שאים, הכהו שבעט. השוטר קרן ישועה תיעד בצלום את המקומות בהם טען המשיב כי נחבל על ידי השוטרים.

22. על פי המזכיר שערך השוטר עודד דבורה ביום 13.2.20 החומר הועבר למבחן והתבקש אישור שפיטה.

עjon בתיק מלמד שטרם התקבל אישור שפיטה.

23. אין בידי לקבל את טענת ב"כ המבקשת כי ניתן להפריד בין האירוע שבו לכואורה המשיב טען שהותקף על ידי השוטרים ובין האירוע של ההפרעה. מדובר ממש באותו עניין. ההפרעה המיוחסת למשיב מתחבאת בין היתר בכך שבעת והשתולל וטענתו היא כי הוא זה שהותקף. لكن, ומשלא התקבל אישור שפיטה, לא היה מקום לייחס לו את עבירות ההפרעה לשוטרים המבוססת על אותן הנסיבות שאמורות להייחר במח"ש.

24. ההחלטה ניתנה על ידי בהעדר הצדדים, ותימסר לצדדים במעמד הדיון על ידי כ' השופט כפכפי.

ניתנה היום, ל' שבט תש"פ, 25 פברואר 2020, בהעדר
הצדדים.